

MEMORANDUM

Van: D. W. Baron van Lynden ✓

Datum: 5 november 1970

cc 7

Aan: M via S

No 35

Onderwerp: politieke eenwording.

Tijdens de bijeenkomst van het politieke comité op 27 oktober te Luxemburg is de kwestie van het gebruik der verschillende talen bij de uit het rapport Davignon voortvloeiende vergaderingen slechts en passant ter sprake gekomen.

De Duitsers zijn nu op dit vraagstuk teruggekomen met het voorstel dat zowel voor de schriftelijke bijdragen, de verslagen der bijeenkomsten als voor de interventies bij de vergaderingen à six en à dix de landstalen der deelnemende partijen gebezigd zullen kunnen worden.

Bij gebrek aan een permanent secretariaat komt mij dit een uiterst omslachtige handelwijze voor. Er zal dan immers moeten worden voorzien in talloze vertalingen en in simultaanvertalingen.

Zelfs in de WEU, dat wel over een secretariaat beschikt zijn er slechts twee officiële talen, het frans en het engels, hoewel voor de discussies gebruik van de landstalen kan worden gemaakt, waarvoor de deelnemers die zich op die wijze wensen uit te drukken dan zelf voor simultaanvertalers zorgen.

Technisch is dit departement hiervoor niet uitgerust. Voor het geval Nederland het voorzitterschap zou bekleden zouden de bijeenkomsten derhalve hetzij in de Ridderzaal hetzij in het Congresgebouw dienen plaats te vinden, waarmede mederom aanzienlijke kosten gemoeid zijn.

Ik zou mitsdien gaarne Uw toestemming hebben om terzake een zo praktisch mogelijk werkwijze te bepleiten. Deze zou er op neerkomen dat, met behoud van het principiële recht van de eigen taal gebruik te maken, in de zesser bijeenkomsten zoveel mogelijk het frans wordt gebezigd, terwijl in die à dix getracht zou moeten worden het talengebruik tot het frans en het engels te beperken.

fr
b) 11
(Bormstrands leeds met T bespreken, die dit voorkeursrecht achtte) ✓